

og med, at man erhvervede sig saa stort et Areal, som der her er Tale om, og naar han ogsaa sympathiserede med den Tanke, at man fra først af indrettede sig paa noget virkelig stort, saa at man kunde gaa Fremtiden imøde uden snart at maatte komme til omfattende Forandringer — naar han trods dette alligevel mente, at man fordrede for Meget, fordrede for store Bygninger, maa jeg lige overfor ham være af en modsat Anskuelse. For det Første maa jeg i og for sig mene, at de Bygninger, som her ere foreslaaede, ingenlunde ere for store. Jeg maa mene, at naar man i det Hele taget vil benytte det System, som Lægevidenskaben synes at fordre rundt om i Landene, kan man ikke benytte mindre Plads. Man kan ikke opføre store Hospitalstaserner, man maa have det dyrbet, Pavillonsystemet, som selvfølgelig er dyrere, end hvis man byggede op i en 2—3—4 Stagers Høide. Men jeg maa dernæst tillige gjøre opmærksom paa, at en af de Grunde, hvorfor man fra Kommunens Side er gaaet ind paa hele denne Kontrakt, som vel nu fra et rent kommunalt Standpunkt kunde have nogen Betænkning — thi hvad Kommunen kommer ud med, veed man strax, men hvad den faar ind, ja det kommer virkelig an paa Fremtiden, hvorvidt Kjøbenhavn udvider sig bestandig, som den hidtil har gjort — men som sagt en af Grundene var den, at Frederiks Hospital skulde udvides meget betydeligt, idet der dels sammen med Hospitalet skulde indrettes en Sindsygeafdeling og en Afdeling for Syphilitiske Patienter, som der nu ikke er Plads til paa Kommunens Hospitaler. Dels altsaa dette, men tillige at Hospitalet skulde forøges med 275 Pladser, og dette er en meget naturlig og rimelig Fordring fra Kommunens Side; thi man vilde derigjennem opnaa i lang Tid at undgaa, hvad der maatte ellers kunde staa nær for, nemlig selv at maatte bygge et nyt stort Hospital. Man vil altsaa se, at den ene Side af dette Forslag hænger saa nøie, man kunde sige saa godt sammen med den anden, at det ikke er muligt at slaa Noget af hverken fra den ene eller den anden Side. Det er et Spørgsmaal, der stilles til den høie Rigsdag, om den vil hjælpe til at faae gennemført noget stort og godt, eller om man af Betænkninger i en eller anden Retning vil lade sig afholde deraf. Har man Betænkning ved at give, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) kaldte det, en Million

til usunde Foranstaltninger, eller mener man, at den hele Historie er uigjennemførlig, fordi den er for dyr, og man vil have et mindre Hospital, er det det Samme som at slaa Sagen ihjel. Det specielle Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) rettede til mig om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke hensigtsmæssigt med een Rjoffenbygning for hele Hospitalet, skal jeg tillade mig, naar Udvalget er blevet nedsat, nærmere skriftligt at forhandle med Udvalget om. Jeg har ingen Tvivl om, at saaledes som det er foreslaaet, vil det kunne gennemføres paa en fornuftig og forsvarlig Maade, og at alle de Mangler, som der nu paa det nuværende Hospital klages over, ville fuldstændig falde bort, naar man blot fuldt ud vedtager den Ordning, der her er foreslaaet. Hermed skal jeg slutte, jeg tror ikke, jeg i Diebliffet har Mere at sige om Sagen.

S. Solm: Den hvitærede Minister undrede sig over den Uklarhed, som har viist sig her i Thinget overfor dette Lovforslag. Men jeg tror, han staar noget ene med sin Forundring; thi ligesom alle de tre ærede Talere, som have havt Ordet fra forskjellige Sider, ikke ret have kunnet forstaa Forslaget, saaledes tror jeg ogsaa, at de fleste Medlemmer her i Salen have ondt ved at se til Bunds i Sagen, selv efter den Forklaring, den ærede Minister nu har givet, og jeg tror, Uklarheden tildels ligger deri, at Forslaget er baaret frem af den ærede Kultusminister alene. Det kan godt være, det vilde være blevet fuldt saa klart, hvis Forslaget var kommet frem fra den ærede Krigsminister; thi naar man vil undersøge Sagen, er det et Spørgsmaal, om de Foranstaltninger, som vedrøre Kultusministeriet, eller de Foranstaltninger, som vedrøre Krigsministeriet, i denne Sag ere de mest betydningsfulde. I hvert Fald kunde det maatte have været heldigt, om begge ærede Ministre vare komne hver med sine Foranstaltninger, saa vilde maatte Thinget have faaet nogen større Klarhed deraf. Man staar nu og vakler imellem, om man skal opfatte det, som om de kultusministerielle Foranstaltninger er Hovedsagen, og alt det andet blot nødvendige Følger af Ombygningerne og Flytningen af Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, eller om de krigsministerielle Foranstaltninger, Bygning af Kaserner o. s. v., hele Arrangementet med Fælledderne, har været den egentlige Hovedsag, som Frederiks Hospital skal bruges til at trække gjennem Rigsdagen. Det er aabenbart, som ærede foregaaende Talere have viist, at de